

kunde være af særdeles Bigtighed for Islands Opkomst i materiel, industriel og intellectuel Henseende; til Skoler, til Hospitaler, til Bevæsenet, til Postvæsenet, fort sagt i saa mange Retninger, hvor Island trænger til Hjælp til sin Fremgang, har man aldrig vidst, hvor man skulde faae Vidderne fra. Den danske Statskasse kunde jo ikke være særdeles tilbøielig til at tilskyde saadanne Bidrag, da Island ikke afgav noget Overskud, men snarere kostede Tilskud til Administrationsomkostningerne. Naar der nu var Spørgsmaal om, hvorledes man skulde tilveiebringe disse Udgifter, saa var det første Svar, man fik: lad os faae en Afgift paa Handelen; denne skulde saaledes benyttes til disse Udgifter. Der var blandt Andet Spørgsmaal herom, da der skulde tilveiebringes Udgifter i Anledning af Althinget; da indstillede hele Althinget, at der skulde paalægges Handelen en saadan Afgift, som kunde være tilstrækkelig til at tilveiebringe disse Udgifter. Nu, da man har faaet disse Udgifter paa en anden Maade, finder man, uagtet der ikke er den ringeste Udstig til paa anden Maade at tilveiebringe deslige Bekostninger, at denne Afgift er særdeles høi, uagtet den i og for sig er saa lav, at, dersom Handelen overhovedet skal kunne give noget Overskud, vil den ikke kunne føles af de Handlende. Det er altsaa, selv om man alene tager Hensyn til det oeconomiske Standpunkt, til den Størrelse af Afgifterne ved Handelen, som man maa ønske at kunne tilveiebringe, for at Forholdet ikke skal stille sig altfor ufavorabelt imellem Indtægterne fra Island og de Udgifter, der medgaae til Island, ikke tilraadeligt at nedsætte de Bestæningsproportioner, som ere foreslaaede af Udvalgets Majoritet. Jeg skal iøvrigt tillade mig at tilføie, at, naar der i Fremtiden maatte blive Spørgsmaal om Tilveiebringelse eller Tilskud af Udgifter til islandsk Formaal, skal der Ingen være villigere end jeg til at give min Stemme til, at slige Udgifter maae bevilges af Rigsdagen, uden Hensyn til, hvad Island indbringer eller ikke, da jeg anseer det for høist nødvendigt for Islands Fremgang, at der ikke spares paa saadanne Tilskud, som findes nødvendige for at fremme hensigtsmæssige Formaal; men jeg kan paa den anden

Side ikke nægte, at det forekommer mig, at jo mindre Indtægt der kommer fra Island i det Hele, enten fra Handelen eller fra den directe Beskatning, desto større Frygt maa der være for, at det ikke vil møde særdeles Medfølelse hos Rigsdagen, at bevilge yderligere Udgifter til Landet end dem, der allerede tidligere ere givne. Jeg maa derfor tillade mig at anbefale, at idetmindste det Forslag, som engang er vedtaget, og som indeholder en betydelig Nedsættelse, fastholdes.

Ordføreren: Alt, hvad den ærede sidste Taler med stor Vidtløstighed har foredraget, have vi saamænd allesammen læst baade i skrevne og trykte Akter; men alt det, som den ærede Taler har fremsført til Styrke for sin Mening, er aldeles kuldstøvet, deels af dem, der maae ansees upartiske at staae udenfor og bedømme Handelsforholdene, deels af en Institution som Althinget, deels ogsaa af den ærede forrige Indenrigsminister. Jeg skal derhos tillade mig at tilføie, at det ogsaa er prøvet af det forrige Generaltoldkammer, ligesom ogsaa af Kjøbenhavns Grossererersocietet og af Handelsstanden i Glensborg, og der er Ingen, uden at de alle som Een stode i aabenbar Modstand mod de anførte Grunde. Jeg kan med den bedste Villie ikke tage Noget af det til Indtægt, som den ærede Taler har anført, og langt mindre, naar han siger, at Danmark vil blive skatfyldigt til Island. Hvorledes vore Forhold ere til Island, det er der vel Ingen, og jeg troer heller ikke den ærede Taler, der vover paa at opstille Noget om. Hvad der foreligger for os af Finantsbudgetterne og Regnskaberne, kunne vi nok noget nærmere bedømme, forsaavidt Handelen angaaer; men de øvrige Fordele, som tilskyde Landet, staaer det hverken i hans eller nogen Andens Magt at dømme med Sikkerhed om. Naar den ærede Taler har anført, at Island er begunstiget i den Grad, at dets Producter komme frit her ind i Danmark, at de ikke ere belagte med Indførselstold, saaledes som de norske og svenske, da vil jeg tillade mig at spørge ham, om det vilde være hensigtsmæssigt, at de arbeidsomme Hænder, der sættes i Virksomhed ved Fiskeri under Island, skulde belægges med Indførselstold; thi hvilken Afgift man